

Em Và Cô Ấy, Anh Chọn Ai?

Contents

Em Và Cô Ấy, Anh Chọn Ai?	1
1. Chương 1: Thanh Xuân Tươi Đẹp	1
2. Chương 2: Là Vì Ai?	2
3. Chương 3: Tạm Biệt Người Em Yêu	3
4. Chương 4: Một Cái Kết Khác	5

Em Và Cô Ấy, Anh Chọn Ai?

Giới thiệu

Thể loại: ngôn tình, ngược, đoản văn,, SEBạn sẽ làm gì khi bỗng một ngày trong chính cuộc tình của bạn xuất hiện người

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/em-va-co-ay-anh-chon-ai>

1. Chương 1: Thanh Xuân Tươi Đẹp

Một ngày mùa đông đẹp trời tại bang San Francisco của Mỹ..

-“Khi nào về nước, anh sẽ cho em một món quà đặc biệt” Trên phố có một anh chàng cùng một cô gái nắm tay nhau ấm áp trên lề phố. Người con trai ấy có khuôn mặt điển trai ưa nhìn và ấm áp.

Chàng trai ấy tên Khánh Nam, năm nay đã 27 tuổi, sự nghiệp khá ổn định và đang là quản lý của công ty du lịch thương mại ở Việt Nam.

Cô gái nhìn anh cười triu mến. Hạnh phúc lan tỏa ấm áp lẫn át đi cái lạnh giá rét đầu mùa đông tại Mỹ.

Cô gái ấy tên Hạ Vy, năm nay cũng 27 tuổi. Cô không có gì nổi bật ngoài đôi mắt sâu màu nâu và mái tóc ngắn uốn nhẹ màu hạt dẻ.

Tính đến nay họ đã yêu nhau được 1,2..3 năm rồi. Xong buổi du lịch này anh định cầu hôn cô rồi lấy cô làm vợ, sinh ra vài tiểu bảo bảo và sống hạnh phúc đến già...

Máy bay vừa đáp xuống, bên dưới bạn bè cô và anh đều đón.

-“Ồ đây!” Cô bạn thân của cô giơ tay ra hiệu. Cô nhận thấy liền níu tay áo anh rồi chỉ về hướng bạn.

-“Đợi có lâu không?” Hạ Vy hỏi.

-“Không, mới 30 phút thôi” Cô bạn Hạ Vy cười trừ rồi nắm tay cô đi ra xe.

-“Mày đợi tụi tao có lâu không?” Khánh Nam nhìn cậu bạn thân của anh hỏi.

-“Như vợ tao, 30 phút” Chất giọng lạnh lùng, vẻ mặt tỏ chút khó chịu nhưng vẫn ăm ắp lạ thường khiến ai cũng thấy ớn lạnh.

Không giấu gì, bạn thân của Hạ Vy và bạn thân của Khánh Nam đã kết hôn và có được một tiểu bảo bảo mũm mĩm đáng yêu.

-“Vừa về nước làm gì cho vui?” Hạ Vy hỏi.

-“Lâu lâu cùng nhau đi ăn đi, tui biết nhà hàng này vừa sang, vừa ngon nè” Cô bạn của Hạ Vy nói.

Đúng là nhà hàng 5 sao có khác, không gian thật yên tĩnh và lãng mạn nhưng mà.. Sao nhà hàng vắng quá vậy?

Trước mắt cô là gì đây?

Một bàn tiệc hai người, ánh nến huyền ảo, bên dưới hoa hồng rải vòng bàn ăn.

Anh nhìn cô, tay mở chiếc hộp nhỏ:

-“Em sẽ lấy anh chứ?”

Cô bất ngờ, vui mừng đến chảy nước mắt.

-“Cái này.. Làm sao anh chuẩn bị được?”

-“Là ông Nam nhờ tui tui chuẩn bị đấy.. Tóm lại có lấy người ta không?” Cô bạn của Hạ Vy nhìn cô nói.

Cô gật đầu quay sang nhìn Khánh Nam rồi ôm lấy anh.

Cả hai vào bàn tiệc lãng mạn..

Sau đám cưới, Khánh Nam xin nghỉ phép 1 tuần dành thời gian ở nhà với cô, yêu thương cô.

Lúc này, cô đang làm đồ ăn trong bếp anh đi vào vòng qua eo cô, ôm chặt rồi hôn lên mái tóc mây mềm mượt ấy..

-“Anh yêu em” Khánh Nam nói khẽ vào tai cô.

Hạ Vy nghe vậy vui lòng, tủm tỉm cười.

Đến tối Khánh Nam và Hạ Vy cùng nhau xem tivi, anh thì ngồi xem bản tin trên sofa còn cô thì nằm trên đùi anh đọc tạp chí.

Cuộc sống của hai người thật ăm ắp và hạnh phúc..

Nhưng mà.. 2 năm đã trôi qua, có lẽ sau khi cưới tình cảm cũng đã nhạt dần nên Khánh Nam không còn hôn lên tóc Hạ Vy nữa, cũng không cùng cô xem tivi và đi du lịch nữa..

2. Chương 2: Là Vì Ai?

Bây giờ, Hạ Vy cảm thấy cô đơn lắm. Lúc nào Khánh Nam cũng bận, ở lì trong công ty, đi sớm về khuya. Cô biết, anh vì công việc nên mới bỏ quên cô, hôm nay cô đến công ty để biết anh vất vả thế nào..

Thì ra.. Anh bận đến vậy, bận đến nỗi không có thời gian để về bên cô. Thì ra.. Công việc của anh là ân ái cùng người con gái khác.

Cô bỏ đi, bỏ lại sau lưng hình ảnh của anh cùng cô ta, cô chạy vụt đi, chạy ngay về nhà và lặng lẽ khóc.

Tối đó cô đợi cơm anh đến nửa đêm. Anh bước vào nhìn cô lạnh nhạt rồi bỏ vào phòng.

-“Anh không định ăn cơm cùng em sao?”

-“Anh no rồi, em ăn đi” Anh trả lời trống không.

-“Từ khi nào.. Anh lại lạnh nhạt với em như vậy?”

Anh không trả lời, chỉ im lặng đứng đó.

-“Là vì em, vì anh, vì cả hai hay là vì.. Cô ta?”

Khánh Nam nghe xong nhúu mày tỏ vẻ khó chịu rồi đóng sập cửa lại. Hạ Vy ngồi đây, trong bóng tối mà nước mắt lăn dài.

-“Là vì cô ta thật rồi..” Hạ Vy lầm bầm.

Sáng hôm sau, Khánh Nam không còn đi sớm nữa, anh quyết định ở lại ăn cùng cô.

Bữa ăn thật tồi tệ, cả hai im lặng, Hạ Vy thì thở dài, Khánh Nam thì không nói tiếng nào.. Hai người họ không còn như trước kia nữa..

-“Anh ăn cái này đi, em vừa mới học được từ chị hàng xóm” Hạ Vy vừa nói vừa gấp thức ăn cho Khánh Nam.

-“Vợ yêu anh nấu là ngon nhất, không cần ăn cũng biết ngon” Anh vừa ăn vừa nhìn cô âm áp nói.

Ăn xong anh chuẩn bị đi làm, cô thắt cà vạt cho anh chỉnh tề, chỉnh nếp áo sơ mi lại cho ngay ngắn. Trước khi đi, anh còn hôn lên tóc cô và nói:

-“Anh yêu em”

Những thứ đẹp đẽ trước kia bây giờ đã hóa theo mây gió..

Đối trá, chỉ là đối trá..

Anh vừa ăn được một nửa, đưa mắt nhìn cô anh liền thở dài rồi đặt chén đĩa xuống rồi bỏ đi.

Cô cũng lẳng lặng dọn dẹp, không nói một lời nào.

Ngày qua ngày họ sống trong im lặng. Nhưng hoài bão và tình yêu lúc trước của hai người đã bị người thứ ba vùi lấp hết rồi..

-“Kí đi” Khánh Nam đặt lên bàn tờ giấy ly hôn. Nhìn nó mà tin cô như bị dao đâm kéo cắt. Tình yêu của họ chỉ có vậy thôi sao?

-“Tại sao? Tại sao lại phải kí?” Hạ Vy dầm nước mắt nhìn anh nuối tiếc.

-“Anh nghĩ.. Chúng ta nên chia tay trước khi chúng ta ghét nhau. Em kí đi”

-“Mình chia tay sớm như vậy.. Không phải là quá uống phí sao?” Cô Nhìn vào hư không, đôi mắt uẩn khúc trong tuyệt vọng.

3. Chương 3: Tạm Biệt Người Em Yêu

-“Không uống phí. Có lẽ chúng ta đã yêu quá lâu rồi, nên kết thúc đi” Khánh Nam buông lời không thương tiếc.

-“Quá lâu? Tình yêu của chúng ta không khi nào là lâu cả. Nó phải kéo dài, kéo dài đến khi chúng ta chết đi. Em không muốn, em không muốn xa anh! Em yêu anh!” Cô kích động đến giật lấy cổ áo anh. Suy nghĩ trong cô trở nên điên loạn. Anh nắm tay cô khước mạnh ra ngoài rồi tán cô một cái rồ đau, anh quát:

-“Tình lại đi, không có gì là mãi mãi cả. Tình yêu của chúng ta cũng vậy!”

-“Không! Em không muốn!” Cô nắm lấy tay anh rồi khóc.

-“Em điên rồi. Mau kí đi” Khánh Nam quát.

-“Em không muốn, em không kí” Hạ Vy lắc đầu, mặt ướm đầm mồ hôi lẫn nước mắt. Bộ dạng của cô thật thê thảm, rất thê thảm.

-“Em không kí, tôi kí”

Nói xong anh lấy con dấu của cô ấn vào, anh bỏ ra ngoài và bỏ đi cùng tờ giấy ly hôn.

-“Anh thật quá đáng.. Quá đáng..”

Hạ Vy cố gắng xoa dịu nỗi cô đơn của mình bằng cách đi tản bộ. Cô đi qua chiếc cầu mà lúc trước vào ngày Valentine anh trao cho cô nụ hôn đầu..

Hạ Vy bắt gặp Khánh Nam cùng cô ta đang nắm tay cười vui ấm áp.

Nỗi cô đơn và tuyệt vọng của cô lại dâng trào.

Khánh Nam và cô ta dừng lại. Sáu mắt nhìn nhau.

Đôi mắt Hạ Vy cô đơn lướt qua anh.

-“Có lẽ.. Mình nên bỏ đi sớm hơn một chút” Cô tự lẩm bẩm rồi nhếch miệng cười.

Cô lùi bước đến thành cầu, thả lỏng rồi ngã xuống.

Anh trợn mắt hốt hoảng. Anh hét lên:

-“Hạ Vy!”

Hạ Vy rơi xuống nước, nước vừa lạnh, vừa sâu. Gần kề cái chết cô vẫn nghĩ về anh..

-“Tạm biệt.. Người em yêu”

Anh nhảy xuống, lặn lội tìm cô.

-“Hạ Vy, Hạ Vy, em đâu rồi? Làm ơn”

Cô ta đứng ở trên nhìn theo anh cũng hốt hoảng mà hét to:

-“Anh Nam!”

Sau một hồi lặn lội tìm kiếm cuối cùng cũng thấy cô. Anh ôm trọn cô vào lòng và đưa cô đi bệnh viện.

Cô tỉnh dậy, nhìn lên trần nhà cô tự hỏi bản thân là ai đã cứu cô? Đây là đâu? Sao không để cô chết đi?

Cô nghe giọng nói quen thuộc lãng vãng quanh đây, là Khánh Nam?!

Cô nhìn anh đang trò chuyện cùng bác sĩ mà lòng đau quặn thắt.

Bác sĩ đi khỏi, anh đến gần cô nhìn cô lạnh lùng.

-“Sao lại tử tử trước mặt tôi?” Anh hỏi.

Cô im lặng nhìn anh.

-“Nói đi, tại sao?” Anh quát.

-“Vì tôi đau” Cô nói.

-“Cô điên..”

Anh chưa nói hết câu bất thần cô quơ lấy cây dao gọt trái cây đâm sâu vào tim.

-“Đừng cứu tôi nữa. Để tôi đi..”

-“Hạ Vy! Em điên thật rồi! Bác sĩ! Bác sĩ!” Anh vừa mắng cô vừa hoang mang tìm trợ giúp. Vì anh mà cô tự mình kết liễu sao? Nực cười..

...

-“Chúng tôi đã cố gắng hết sức, thành thật xin lỗi” Bác sĩ nói xong cũng lặng lẽ bước đi. Bỏ lại anh với niềm ân hận suốt đời..

- Nặng lời nhau đau vỡ trai tim, người tổn thương không về

4. Chương 4: Một Cái Kết Khác

Hạ Vy tỉnh dậy, nhìn lên trần nhà cô tự hỏi bản thân là ai đã cứu cô? Đây là đâu? Sao không để cô chết đi? Hạ Vy nghe giọng nói quen thuộc lảng vảng quanh đây, là Khánh Nam?!

Hạ Vy nhìn Khánh Nam đang trò chuyện cùng bác sĩ mà lòng đau quặn thắt.

Bác sĩ đi khỏi, Khánh Nam đến gần Hạ Vy nhìn cô lạnh lùng.

-“Sao lại tử tử trước mặt tôi?” Anh hỏi.

Cô im lặng nhìn anh.

-“Nói đi, tại sao? Cô nghĩ cô làm như vậy thì tôi sẽ quay lại với cô à?” Khánh Nam quát rất lớn, anh nắm chặt đôi tay của mình đến nỗi gân tay nổi lên, chỉ mắt cũng hiện rõ ra.

-“Vì tôi đau, tôi đau ở đây này” Hạ Vy vừa nói vừa chỉ vào lòng ngực. Cô như vô hồn, lòng cứ quặn thắt đau cả cõi lòng. Rốt cuộc thì cô đã làm gì sai chứ?

Bỗng nhiên từ ngoài, bạn thân của Hạ Vy, Lâm Di và chồng cô ấy, Thanh Phi - bạn thân của Khánh Nam đi vào.

-“Thằng khốn! Mày đã làm gì Hạ Vy vậy hả?” Thanh Phi vừa bước vào đã xông đến Khánh Nam tung 1 cú đấm trời giáng vào mặt Khánh Nam.

-“Hạ Vy có sao không? Sao lại tự tử hả? Cậu không nên vì loại người này mà tự giết chết bản thân mình chứ! Cậu ngốc quá!”

-“Các người làm gì vậy? Điên hết rồi à?” Khánh Nam gắt lên, nắm chặt nắm tay mình. Khánh Nam thật sự rất khó chịu.

-“Chúng ta chơi với nhau lâu như vậy, cậu và Hạ Vy yêu nhau lâu như vậy, vì một con hồ ly tinh mà có thể bỏ rơi Hạ Vy sao? Cậu có thấy mình quá đáng không hả?” Lâm Di đứng dậy, giọng gắt gỏng mà mắng Khánh Nam.

-“Cậu có biết nghĩ không vậy? Nếu tôi biết thế thì lúc trước tôi sẽ không giúp cậu cầu hôn Hạ Vy đâu. Cậu có biết là mình quá đáng lắm không hả? Người cậu yêu thương nhất từ trước đến giờ bây giờ lại nỡ để cô ấy chết đi sao? Chết vì cậu sao? Tôi thấy Hạ Vy vì yêu cậu mà trở nên ngu ngốc rồi!” Thanh Phi nắm cổ áo Khánh Nam, gằn từng chữ từng chữ một.

Khánh Nam tỉnh ngộ ra một chút, hơi lặng đi, trong lòng có chút ít hối hận mà suy nghĩ lại chuyện lúc trước nhưng sự tức giận đang sôi sục, lấn át cái hối hận trong lòng.

-“Thì sao? Cô ấy có cho tôi những thứ tôi cần không?”

Hạ Vy ngồi ở giường bệnh cũng không kìm được tức giận mà đứng dậy đến gần Khánh Nam, cô nhỏ giọng:

-“Thứ anh cần là gì? Là thân hình nóng bỏng, khuôn mặt xinh đẹp hay những dự vọng nhất thời? Lúc trước anh yêu tôi là vì cái gì? Chẳng lẽ vì khuôn mặt nay có một chút xinh đẹp sao? Hay vì một thứ gì đó khác?” Hạ Vy đưa tay vuốt ve khuôn mặt điển trai của Khánh Nam, nhìn anh nuối tiếc.

-“Anh không biết.. Chỉ là anh yêu em”

-“Bản thân anh anh cũng không biết sao?”

-“Hạ Vy bị sao vậy?” Lâm Di nhìn Thanh Phi nói nhỏ.

-“Anh không biết”

-“Bản thân của anh mà anh cũng không biết?...Ví dụ bây giờ em chết đi. Anh có biết ơn em không?” Hạ Vy nhìn Khánh Nam đôi mắt như tuyệt vọng, đau đớn đến tột cùng.

-“Tại sao lại phải biết ơn?” Khánh Nam không hiểu Hạ Vy nói gì, Lâm Di và Thanh Phi cũng không hiểu chuyện gì đang xảy ra đành chỉ biết đứng nhìn.

Hạ Vy bỗng lấy con dao đã được giấu trong người nhanh chóng đưa lên khuôn mặt xinh đẹp của mình:

-“Anh muốn em cắt ở đâu? Ở đây?”

-“Em làm gì vậy?” Khánh Nam bất ngờ đến lo sợ, sợ người con gái trước mặt mình bị tổn thương.

-“Cậu làm gì vậy Cậu để con dao xuống đi” Lâm Di cố gắng giữ bình tĩnh, trấn an Hạ Vy.

Hạ Vy đưa con dao lên trước mặt, liếm láp vài cái rồi nhanh chóng đưa lên mặt

SOẠT.. Tiếng kim loại ma sát vào da thịt, đau đớn làm sao..

Những chiếc lá cuối mùa thu cuối cùng cũng rụng hết, đường sá thì tấp nập, bệnh viện thì sầm uất tiếng người, mùi thuốc sát trùng làm không khí ngày càng ngọt ngào khó thở.

-“Khánh Nam, anh điên rồi!” Tiếng hét đầy đau khổ của Hạ Vy làm cho người khác cảm thấy khó chịu vô cùng.

-“Anh mau gọi bác sĩ, ở đây để em” Lâm Di khẩn trương nói với Thanh Phi, trong chớp mắt, bác sĩ đã tới..

Khánh Nam buông tay khỏi con dao mà anh đang nắm chặt, anh ngất xỉu vì mất máu quá nhiều. HẠ Vy vô hồn buông con dao dính đầy máu của Khánh Nam, nước mắt không biết từ đâu mà bất giác lăn xuống khóe môi. Rõ ràng là còn rất yêu nhau mà...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/em-va-co-ay-anh-chon-ai>